

Masakr v Oděse otevřel peklo po Majdanu. Oči Západu však zůstaly zavřeny. Osm let teroru pod vládou hrdlořezů. Kolomojského Zelenský a Pekelné kolony. Tohle podporujeme našimi zbraněmi!

- CZ24 News | 3. května 2022

VÁCLAV DANDA připomíná dnešní výročí masakru civilistů na Kulikově poli a v Domě odborů v Oděse, za který nebyl nikdo ze strůjců ani vykonavatelů dosud potrestán – ba je naopak oslavován jako „spojenec Západu“

Znovu a znovu je nutno připomínat: Konflikt na Ukrajině nezačal 24. února 2022, ale téměř přesně o osm roků dříve. V únoru 2014 došlo k ozbrojenému státnímu převratu financovanému a zrežírovanému USA a EU. [Za pomoci neonacistů](#) z Právěho sektoru a dalších banderovských ozbrojených skupin byla za krveprolití brutálně svržena řádně zvolená vláda prezidenta Viktora Janukoviče a nahrazena loutkami Washingtonu a Bruselu.

Teror rozpoutaný [neonacistickými skupinami](#) jako je [prapor Azov](#) a další proti ruskojazyčným Ukrajincům na celém „dobytém“ území, nakonec selhal: Vedl k připojení Krymu k Rusku a k vytvoření samostatné Doněcké a Luhanské lidové republiky na základě referend, ve kterých se více jak 80 procent obyvatelstva, vyjádřilo pro odtržení od pučistického režimu v Kyjevě.

Oběti nacistického běsnění

Východ Ukrajiny tehdy rychle pochopil, že jde o život, a začal se [bránit](#). Během trestné operace (ATO) jej Kyjev přesto utopil v krvi. Města jako Charkov, Mariupol, Cherson, [Kramatorsk](#), [Slavjansk](#), Oděsa a mnohá další, byla vystavena nepředstavitelnému teroru, o němž Západ mlčel – a dodnes mlčí. [Nacistické běsnění](#) vyvrcholilo 2. května 2014: V oděském Domě odborů hrdlořezové [zaživa upálili](#) několik desítek pokojných demonstrantů, kteří protestovali proti ovládnutí země kyjevskou juntou. Za tento zločin dosud nebyl nikdo potrestán – ba ani vyšetřován.

Po osm let docházelo na celém území východní Ukrajiny k podobným masovým vraždám. Odstartoval je dnes už „zapomenutý“ Korsuňský masakr, a pokračovaly soustavným vyhlazováním civilních obyvatel Doněcka a Luhanska. I to bylo jedním z důležitých momentů, proč bylo Rusko donuceno zahájit 24. února Speciální vojenskou operaci zaměřenou na [denacifikaci](#) a demilitarizaci kyjevského pučistického režimu.

Masakr v Oděse, kterou si pučisté před osmi roky symbolicky a záměrně vybrali k demonstrativnímu předvedení své moci a jejích metod, byl rozhodujícím momentem, jenž definitivně rozhodl o rozdělení země. Byl posledním impulsem k odporu proti kyjevské juntě, který se pak na jaře 2014 spontánně šířil po celé východní Ukrajině. K likvidaci určených „ruskojazyčných podlidů“ pořádali demonstrace a referenda požadující vytvoření samostatných republik.

Příprava

V Oděse to ale celé začalo: Masové mítinky, kterých se účastnili desetitisíce Oděsanů požadujících nezávislost na pučistické vládě v Kyjevě, vyvrcholily obrovskou demonstrací na 1. máje. Vyšla ze stanového městečka, které už několik týdnů předtím na náměstí před Domem odborů vybudovali odpůrci Majdanu. Mezi demonstranty byly i ženy a děti. Protestující měli sympatie spoluobčanů. Začínalo akutně hrozit, že proti juntě povstane nakonec celá Oděsa. Vedení v Kyjevě si uvědomilo, že pokud odpor ruskojazyčného obyvatelstva nezničí nějakou spektakulární demonstrací své neomezené moci, průmyslový východ Ukrajiny může ztratit.

Deset dní před masakrem se proto v Kyjevě sešlo vedení junty se západními zpravodajci řídicími operativu na východní Ukrajině. Jediným tématem bylo zardoušení povstání v Oděse, jež se nesměla stát inspirací pro další regiony. Tím spíš, že s Oděsou měl Západ zásadní strategické plány. Důležitý černomořský přístav se měl stát nástupištem chystané „proxyválky“ (války v zastoupení) proti Rusku, kterou právě sledujeme v přímém přenosu.

Pekelné kolony

Poradě připravující „Operaci Oděsa“ předsedal 23. dubna tehdejší prezident Oleksandr Turčynov za účasti pučistického ministra vnitra Arsena Avakova, šéfa tajné služby SBU Valentyna Nalyvajčenko a tajemníka Rady národní bezpečnosti Andrej Parubyje. Jako poradce byl kromě západních zpravodajců přítomen také gubernátor Dněpropetrovského regionu, oligarcha Igor Kolomojskyj. Ano, právě ten, který přes svou soukromou televizi později „stvořil“ prezidenta Zelenského.

Komojskyj zajišťoval spojení s organizovaným zločinem. Gangy složené z kriminálníků tvořily základ jeho soukromé armády, z níž po Majdanu vznikaly tzv. dobrovolnické prapory Dněpr, Azov, Donbas a Tornádo. Byly určeny především pro teror civilního obyvatelstva nepředstavitelných rozměrů, neboť byly schopny takových zvráceností na civilistech, kterých se pravidelná armáda obvykle nedopouští.

Při lovu „Moskalů“ (Kolomojskyj vyplácel odměnu 10 000 dolarů za hlavu) a teroru, který si jeho muži se vlastní oblibou užívali zvláště na ženách a dětech, se jim na Donbasu přezdívalo Pekelné kolony. Právě ony byly poslány do akce onoho osudného 2. května, aby rozprášily stále se rozrůstající dav demonstrantů.

Operace Zápalní oběť

Již od ranních hodin přijížděli do města vlaky i autobusy neonacisté ze zmíněných praporů, příslušníci tajných služeb (včetně západních „poradců“), kriminálníci vybraní Kolomojským z jeho soukromé armády a také fotbaloví fanoušci, kteří se „skvěle“ osvědčili na krvavém divadle Majdanu. Odpoledne se tato armáda zločinců vydala vstříc zcela zaplněnému náměstí na Kulikově poli, kde již několik dní tábořili odpůrci Majdanu.

Neonacisté vyzbrojení ocelovými tyčemi a střelnými zbraněmi rozpoutali na náměstí skutečné peklo. Mlátili přítomné hlava nehlava, podpalovali stany, rozbíjeli auta, útočili na bezbranné lidi obušky, baseballovými pálkami, železnými tyčemi, a pak do nich „pro větší zábavu“ začali střílet. To vše za nečinného přihlížení policie, která dostala z Kyjeva rozkaz, aby do řádění nijak nezasahovala.

Lidé zoufale prchali pronásledováni a dobíjení v ulicích tlupami Pravého sektoru a dalších neonacistů. Jedinou únikovou cestou z náměstí byl Dům odborů, kde měli protestující, se kterými odbory sympatizovaly, svůj hlavní stan a základnu. Několik stovek prchajících se proto uchýlilo právě tam. Po zuby ozbrojení náckové však vtrhli za nimi. To, co se pak dělo hlavně v podzemních prostorách a na chodbách známe jen z útržků vyprávění těch několika, kteří přežili. Kolomojského oddíly kriminálních po hodinách mučení ukončovaly tyto satanské orgie často tím, že oběti za živa upálily. To byl ostatně plán. [Upálit](#) co nejvíce lidí za živa, aby [hrůza](#) z této temné operace - měla údajně název „zápalná oběť“ - vynikla co nejvíce.

Kdo další na řadě?

Když orgie násilí skončily, opustily smečky kyjevských vrahů Dům odborů. Aby zamaskovaly své hrůzné činy, Dům odborů podpálily, a nechali tam uhořet další desítky lidí. Ti, kteří se snažili z ohnivého pekla uniknout, byli u vchodů dobíjeni železným tyčemi nebo zastřeleni. Výsledek „zápalné oběti“ v Oděse: Kromě desítek mrtvých, také stovky zmrzačených a těžce zraněných. Zář oděského masakru osvětila jeviště, na kterém se začala odehrávat genocida, jež potom osm roků decimovala ruskojazyčné civilisty na východní Ukrajině.

Ostatně jedním z cílů ruské Speciální vojenské operace z letošního 24. února je i nalezení a potrestání zosnovatelů a vykonavatelů hrůzného masakru v Oděse a dalších zvěstev kterého se nacisté v uplynulých osmi letech dopouštěli na Donbasu. Mnozí z těch, kdo se [podíleli](#) na masakru v Oděse, jsou dnes [uvězněni v podzemí](#) oceláren Azovstal. Ne náhodou mají některé ruské rakety mířící na Kyjev a další města na sobě nápisy Za Oděsu. Nápisy „Za Oděsu“ vidět i na některých tancích a obrněných vozidlech útočících na pozice nacistů na Donbasu.

Na „svobodném a demokratickém“ Západě se o těchto zločinech pochopitelně nesmí mluvit ani psát, či je jakkoli připomínat. Právě proto to činíme. Nejen abychom v den výročí oděského masakru nenechali zapomenout na ty nesčetné řady umučených „podlidí“ - jak je dodnes tituluje kyjevský režim, aniž to „strážcům humanity a demokracie“ od Washingtonu po Prahu jakkoli vadí. Ale především, abychom si uvědomili, koho Západ (s Fialovou vládou v prvních řadách) tak neochvějně podporuje. A proč.

Další na řadě jsme totiž - my.

AUTOR: Václav Danda

[ZDROJ](#)